

der var hengaaet, siden den sidst var fremme, var det saa mange Forandringer eller Fremskridt eller saa megen Udvikling i Kemien, at det ældre Lovforslag og den deri indeholdte Fortegnelse over Giftstofferne ikke mere var fyldestgørende, og det var derfor nødvendigt paa ny at lade Fortegnelsen genneingaa af særlig sagtyndige, der saa foretoge disse Rettelser, som man efter Kemiens nuværende Standpunkt mente burde foretages. Naar jeg har rettet Udtrykket „Gifte“ til „Gift“, skal jeg blot minde om, at det ikke er mig, der er Opfinder af denne Pluralisform Gifte. Den kom til mig fra Kommissionsens Forslag. Jeg synes ogsaa selv, at det er rigtigere at sige Gift, ogsaa i Flertal, end Gifte. Hvad den Ordbog angaar, som den sidste ærede Taler hentydede til, maa jeg tilstaa, at jeg kender den ikke. Jeg er for gammel til at vænne mig til at skrive anderledes, end jeg har brugt hidtil. Der er derfor ikke Brug for saadanne Ordbøger for mit Vedkommende.

Jens Buxf: Jeg vil kun tillade mig at sige til den højtærede Minister, at naar han beraabte sig paa, at det skulde være en særlig Grund til kun at lade Apotekerne og ikke Materialisterne have Lov til at sælge Gifte, at Apotekerne vare under særlig Kontrol, vil jeg spørge den højtærede Minister, om det er andet end en Historie, eller om det er virkeligt, det, der gaar som en fuldstændig Tradition blandt Lægfolk omkring i Landet, at Eftersynet af Apotekerne ved Tyskei er det rene Humbug, at Apotekerne vide lang Tid i Forvejen, naar Tysitus kommer, og at det, Eftersynet hovedsagelig bestaar i, er en udmærket Middag med rigtig gode Vine til. Det er en aldeles udbredt Tradition i Landet, at det er det eneste virkelige Eftersyn. Jeg ved ikke, om der er andet Eftersyn for Apotekerne; men jeg tror i alt Fald ikke, at den højtærede Minister, naar han ikke forelægger andre Oplysninger her for os, skal beraabe sig paa Eftersynet af Apotekerne, for det staar for det almene Folks Bevidsthed, som om det er det rene Humbug. Det var det ene. Det andet, jeg vilde sige, er: Hvad skulde der være i Vejen for, at f. Eks. Materialisterne fik lovlig Ret til at handle med Gift, ikke alene Materialisterne fra før Næringsloven af 1857, men ogsaa de andre, naar det blev bestemt, at disse Materialister skulde være farmaceutiske Kandidater? Jeg tror, der er en Mængde farmaceutiske Kandidater, og det er almindelig Skik, at disse Materialister skulle være farmaceutiske Kandidater. Deri laa dog nogen Betyggelse for, at det var Folk, der forstod sig noget paa

disse Sager. Jeg vil tillade mig at henstille, om det skulde være saa urimeligt. — Hvad derimod Kreaturvaff angaar, tillod jeg mig ikke i mine Udtalelser at komme ind paa det, men jeg kan rigtignok ikke tro, at der i dette Ting kan vedtages noget som helst Lovforslag med en Paragraf som § 9. Det er jo meget dejligt, naar Ministeren fortæller, at vi behøve ikke absolut at have Dyr læger til at rejse ud og vasse — jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister en Gang har givet mig Tilfagn om, at han vilde udnævne mig blandt andre til at have Lov dertil. Jeg udtalte da, at jeg havde megen praktisk Erfaring med Hensyn til Arsenikvaff, det har jeg været med til i nogle og tyve Aar, og det var saa meget dejligt, at vi kunde faa Lov til at faa Lægfolk til at udføre dette. Enhver, der læser § 9, vil imidlertid indse, at det er en meget begrænset Tilladelse. Hvis jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse nogle Linier af denne Paragraf, vil man høre, at det er ikke saadan Ret uden videre. Der staar for det første, at „Kreaturvaff, hvortil Arsenik benyttes, maa alene udføres under Ledelse af en autoriseret Dyr læge.“ Saale- des begynder Paragraffen; men saa staar der videre: „Denne maa ikke selv tilberede den Arsenik, som skal anvendes, men skal rekvirere den fra et Apotek.“ Altsaa slaas det fast, at det, der skal bruges til Vaff af Kreaturer, maa ikke en Gang tilberedes af Dyr lægen selv, men han skal købe det hos Apotekerne, og fra ham skal det „udleveres som en koncentreret Opløsning af Arseniksyrling og arseniksyrligt Salt. Opløsningen skal stedse have en bestemt af Justitsministeren fastsat Styrke.“ Ja, jeg behøver virkelig ikke den højtærede Minister til at komme til Naas og fortælle mig, hvad jeg skal lave til for at vasse Kreaturerne med for Utøj, det har jeg prøvet, før jeg saa den højtærede Minister, og derfor forekommer det mig, at det er en mærkelig Bestemmelse, at Justitsministeren skal bestemme, hvad Styrke det skal have, som vi skulle vasse Kreaturerne med. (Udbrydelse.) Ja, der staar: „Opløsningen skal stedse have en bestemt af Justitsministeren fastsat Styrke og ledsages af en Anvisning til passende Blanding ved Anvendelsen.“ Ja, saa følger: „Det kan tillige af samme Minister bestemmes“ — og det er en Bemærkning, som jeg tror har meget stor praktisk Betydning, og det er derfor, vi Landmænd stadig blive ved at fastholde, at vi maa have Lov til at benytte Arsenik til at vasse vore Kreaturer med — „at der skal gives Opløsningen en Tilfætning, hvorved Faren ved Arseniks Anvendelse i det nævnte Næmed søges forebygget.“ Saa tilføjes der rigtignok i en sidste